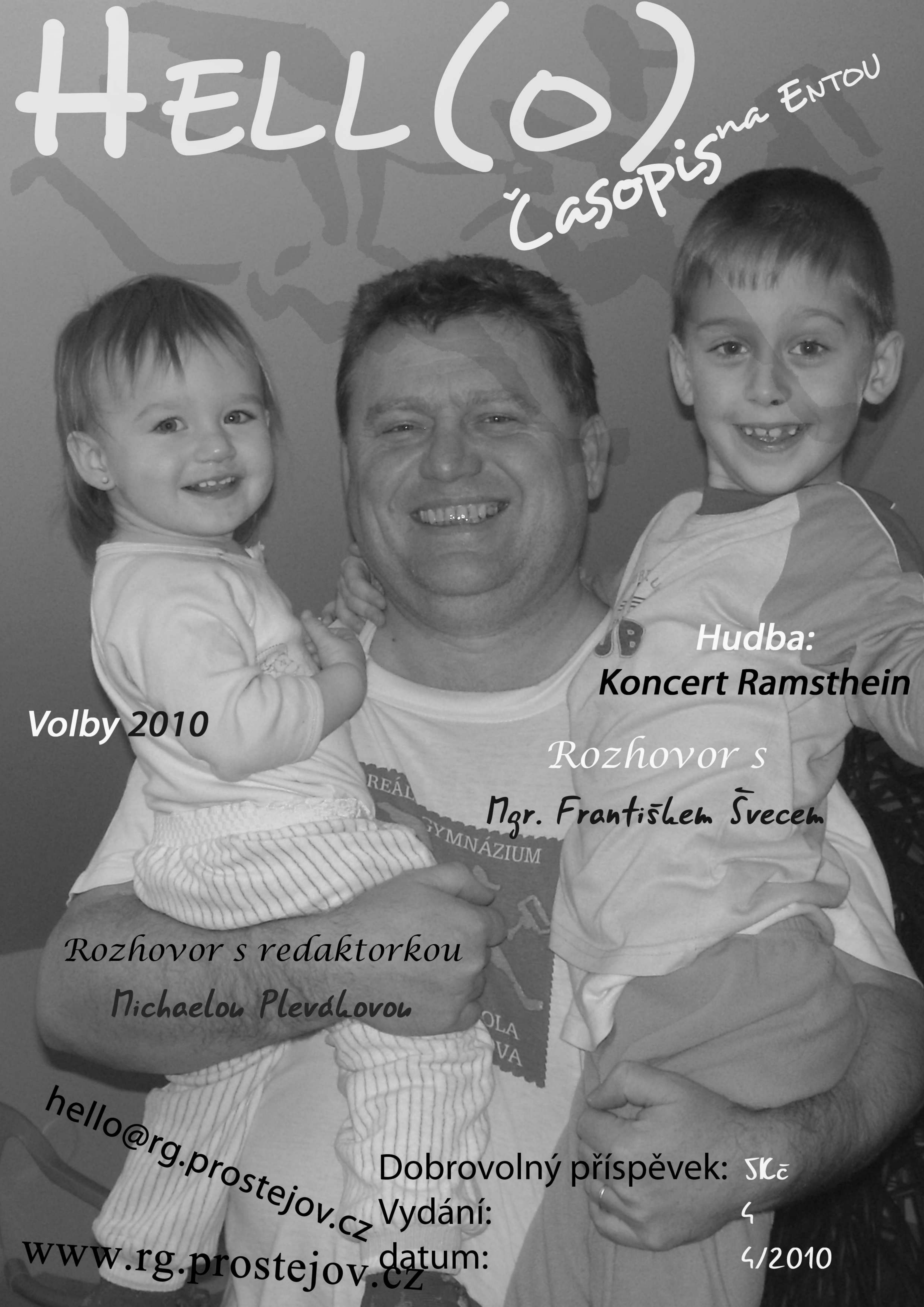

HELLO

časopis na ENTOU

Volby 2010

**Hudba:
Koncert Ramsthein**

*Rozhovor s
Mgr. Františkem Švecem*

*Rozhovor s redaktorkou
Michaelou Plevákovou*

Dobrovolný příspěvek: SKČ

Vydání:

4

datum:

4/2010

hello@rg.prostejov.cz

www.rg.prostejov.cz

Úvod

Hody, hody, doprovody.....

Milí čtenáři,

doufám, že jste příjemně prožili letošní velikonoční svátky. Je s podivem, že si koledování a barvení vajíček i v dnešní době udržuje tolik příznivců. Je to jako návrat do jiného století, když se tyto svátky blíží (přestože člověk raději místo složitého pletení pomlázky prostě skočí do Kauflandu). A letos k nám s Velikonocemi přicestovalo i to pravé jaro. Teď už ale přeskočme k tomu, co najdete v tomto dubnovém čísle časopisu Hell(o). Většina z nás si už nejspíš všimla, že se k nám kvapem blíží volby. Zamysleme se tedy nad nimi na straně 3. Na stranách 4 a 5 se dozvíte, z čeho má pan profesor Švec největší strach a spoustu dalších podrobností z jeho života. O tom, zda je kniha spíše přítel či nepřítel člověka se dozvíte na straně 6. Děkujeme, že stále pozorně čtete časopis Hell(o).

Nela Kadaníková, šéfredaktorka

Šťaurálov koutek

Bliží se nám volby

Přestože většinu studentů naší školy netvoří voliči a přestože politice zas až tak nerozumím, chtěla bych na toto téma napsat.

Všichni si stěžují, jak jde politický systém a vůbec celý stát úplně do kytek. A kdo že to do této fáze dohnal? Politici? Nemyslím, že je to tak úplně pravda.

My, lidé, si volíme své zástupce, kteří za nás dále rozhodují. A koho jsme si zvolili, toho přece máme. Háček je v tom, že voliči se dělí v podstatě na dvě skupiny. Ta první si řekne, že k volbám pro jistotu nepůjde, a ta druhá skupina k volbám sice jde, ale volí ty samé lidi a ty samé strany, které tady neustále dělají chaos a totální anarchii. Tuto skupinu lidí bych si dovolila označit jako „tupý dav“. Tupě jde k volbám a tupě zas a znovu volí to samé a pak se strašně diví, kam nám ČR spěje.

Existuje však malé procento lidí, které se o politiku zajímá a které ví, že kromě těch stran a politiků, o kterých se mluví v televizi, existují i strany do parlamentu dosud nezačleněné, které by mohly být schopny tento politický nepořádek napravit.

Proč se vy, jako právoplatní voliči, nepřipojíte k této skupině lidí? Zkuste si zjistit informace o různých stranách a do voleb se zapojit. Je to přece náš stát a je to jenom a jenom na nás, koho si zvolíme. Zabraňme tupému davu, aby dopustil situaci, která tu doteď panuje.

Řekněme STOP podezřelým státním zakázkám a korupci. Už přece všichni máme dost toho chaosu ve školství i zdravotnictví a vůbec v celém našem zamindrákovaném státě. Je to na nás, resp. na vás, plnoletých :-).

Katka Švecová

Naši nepokrevní příbuzní

Rozhovor s panem profesorem

Mgr. František Švec

1. Na jaké místo na Zemi byste se chtěl podívat?

- Tak těch je víc, ale co mě opravdu láká je Severní Evropa, Island.

2. Máte oblíbenou barvu? Podle čeho se oblékáte?

- Velmi rád mám modrou barvu. Oblékám se tak, abych se cítil pohodlně, na trendech mi ani moc nezáleží, v tomto jsem spíše konzervativní.

3. Který předmět jste na střední moc nemusel? Baval vás zeměpis už tehdy?

- Neměl jsem rád chemii. Zeměpis mě chytl a od té doby ho miluji. Matika, kterou teď vyučuji více, mi nevadí.

4. Máte nějaké přání?

- Tradičně - hlavně zdraví pro mě a rodinu.

5. Někáká úchylka?

- O žádné nevím (smích), snad žádnou nemám.

6. Vaše nejoblíbenější jídlo?

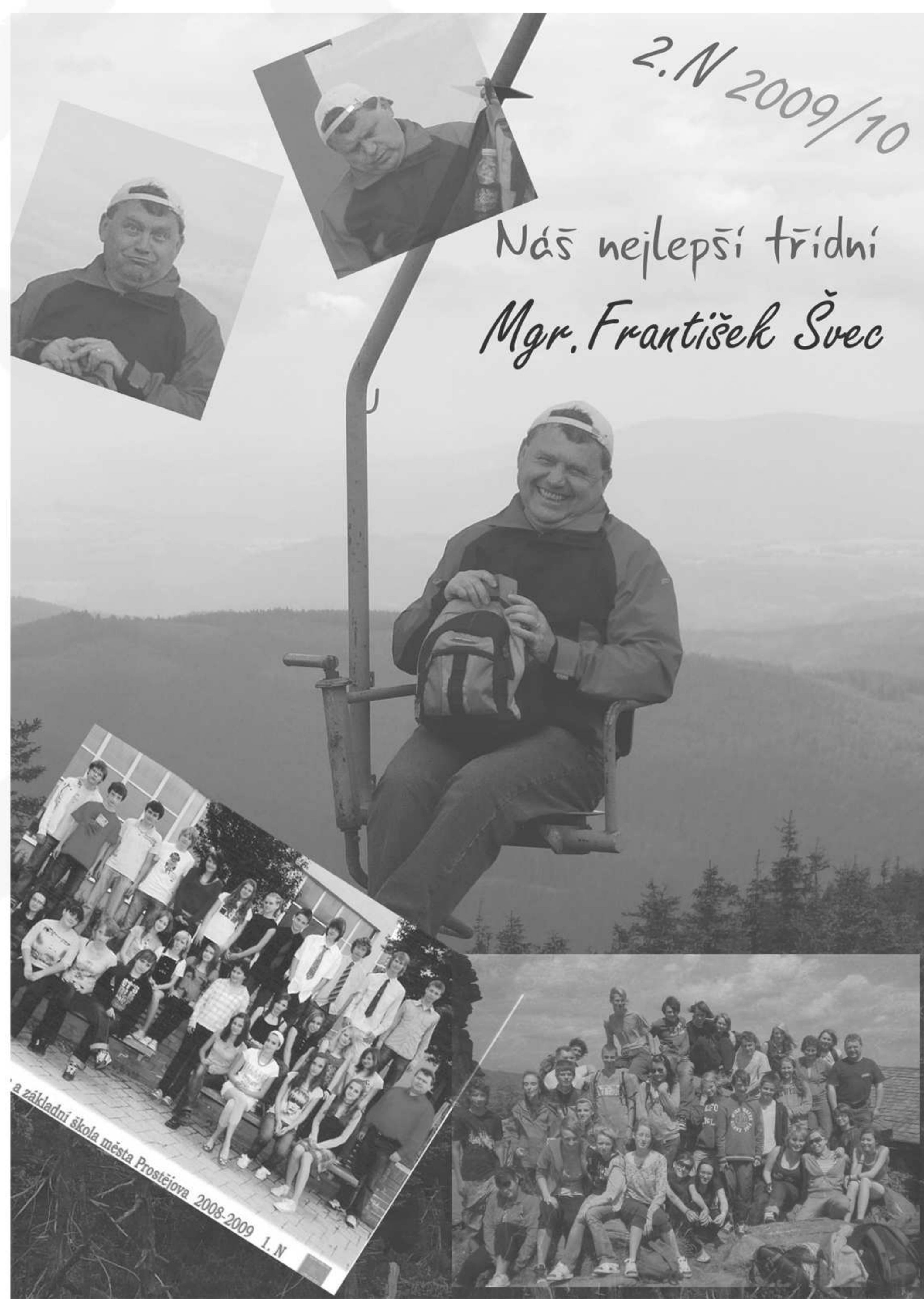
- Určitě maso v jakékoliv podobě (smích).
Manželka velmi dobře vaří, ale rád si uvařím sám o víkendu.

7. Nejšťastnější okamžik ve vašem životě?

- Když se narodily děti.

8. Kolik máte dětí ?

- Čtyři. Tři syny (nejstarší má 27 let)
a teď se konečně podařila dcera Anička,
má rok a půl.

Naši nepokrevní příbuzní

9. Nejoblíbenější rubrika v časopisu Hell(o)?

- Musím se přiznat, že časopis nečtu. Ale rozhodně to změním. :)

10. Z čeho/koho máte strach?

- Z tragédie, která by mohla postihnout mé blízké.

11. Používal jste taháky?

- Vždy jsem si je psal, ale tím jsem se to vlastně naučil a taháky nakonec skoro nikdy nevyužil.

12. Kdo je Váš nejoblíbenější herec?

- Z českých to byl rozhodně pan Vladimír Menšík a žijící Pavel Zedníček. Taky se mi však velmi líbí Hugh Laurie, styl jakým hraje Dr. House.

13. Sportujete?

- Snad ano. Jezdím na kole, lyžuji, hraji volejbal, ale taky šipky a bowling.

14. Bez čeho se neobejdete?

- Bez přátel a rodiny. To je k nezaplacení.

15. Máte dům či byt? Chováte nějaké zvíře?

- Podkrovní byt v Prostějově, mám to 15 minut od školy. Kdysi jsme měli fretku, teď jen andulku a rybičky, ale plánujeme si pořídit kočku, nejspíš britskou modrou.

Michaela Pleváková

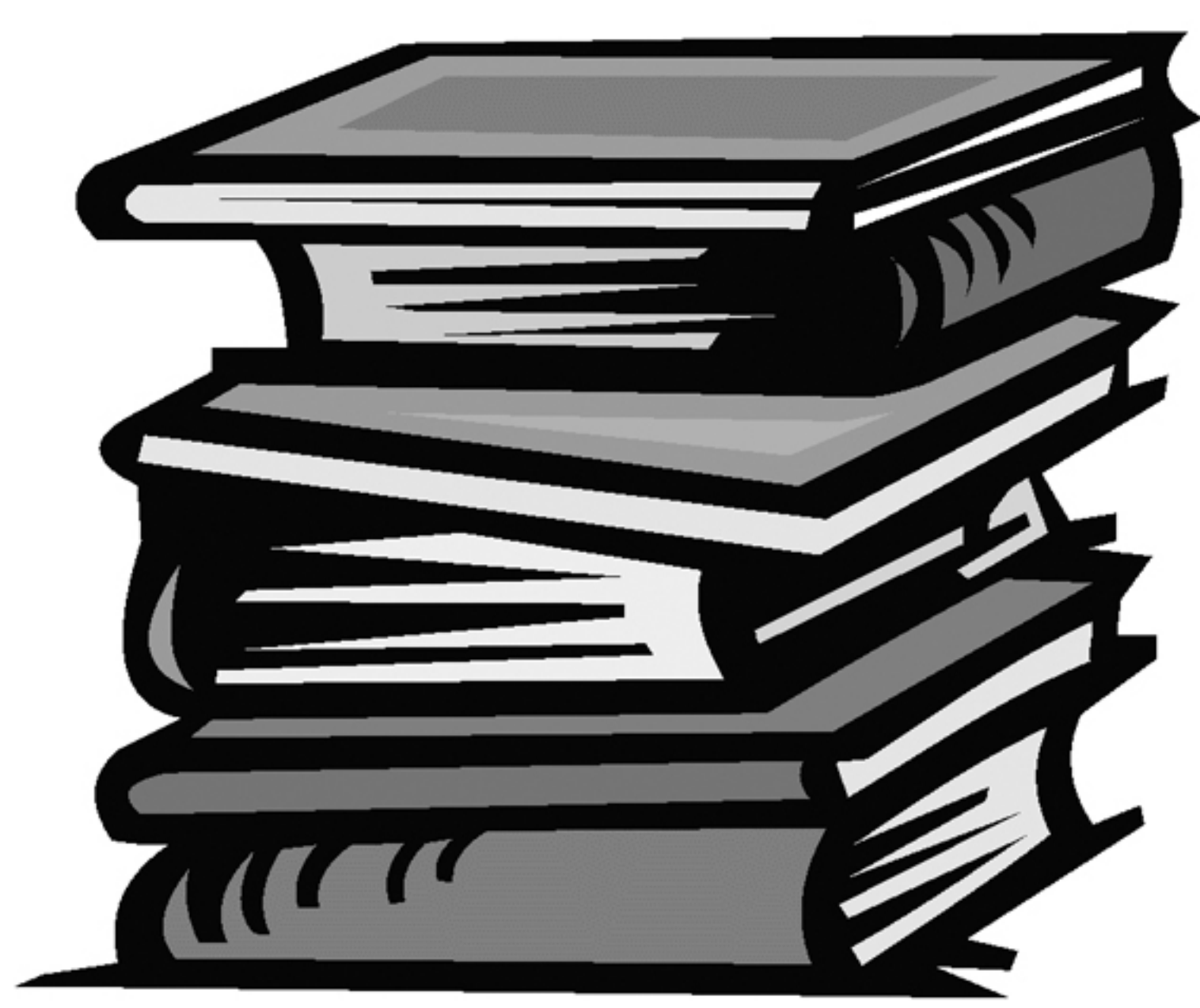
Kniha - (ne)přítel člověka?

Když jsem byla studentkou RG prvním rokem, mívali jsme v hodinách českého jazyka se spolužáky všem známé besedy o knize. Paní profesorka Klíčová nám u nich tvrdila, že je dobré číst, protože četba rozvíjí obrazotvornost. Bohužel, ne všichni moji spolužáci si s touto myšlenkou již dříve pohrávali, a tak mi neušly jejich výrazy, které napovídaly, že ono tvrzení je dle jejich názoru zcela absurdní.

Kdo však čte, ten ví, že jde o pravdu pravdoucí. Ačkoliv jsem o tom jakožto čtenář ani na vteřinu nezapochybovala, musím zmínit, že při mém výběru knihy *Obraz Doriana Graye* pro besedu jsem si připadala oproti spolužákovi, který se marně snažil prosadit svoje *Pohádky se zvířátky*, jako z jiného světa. Nicméně i zmíněná spolužákova kniha je lepší volba než stáhnutý obsah z internetu toho, kdo je příliš pohodlný člověk na to, aby věnoval pár svých jinak malicherně využitých hodin knize.

Lidé většinou argumentují tím, že chtějí více žít než číst, což mi připadá poněkud hloupé, jelikož čtení se s životem nevyklučuje. Kromě fantazijního významu jich má kniha mnohem více (např. estetický, intelektový, citový etc.), není to tak? Když někdo na otázku ohledně toho, co čte, odpovídá, že přelouskává časopisy, nemám žádné námitky, pokud jde o (minimálně pro mě) kvalitní periodika typu *Reflex*, *Epocha* aj.

Ovšem ve chvíli, kdy zmíní módní časopis, je mi celkem nevolno, jelikož snad jakýkoliv jiný text je mnohem hodnotnější. Na knihách nemám ráda snad jen to, že dovolily lidem, aby na jejich základě vznikaly mnohé filmové snímky. Fantazie se vytrácí, dějová stránka je poupravena – už to není tentýž příběh, co jsem četla. Nejhorší snad je, že někomu tyto filmy vyhovují, vždyť šetří čas, že ano?! A pokud je někteří považují za své oblíbené, o to je to žalostnější...

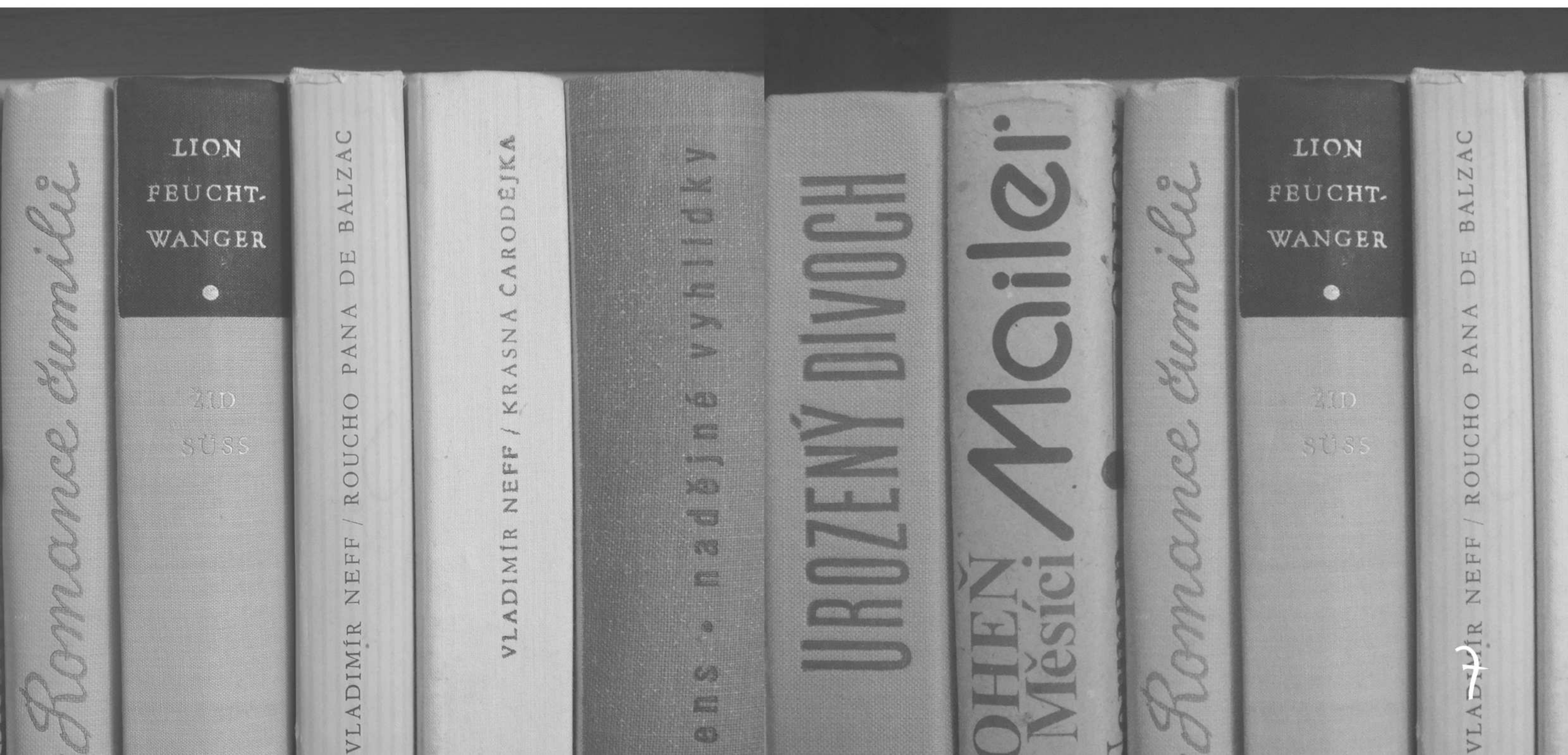
Kniha - (ne)přítel člověka?

Rovněž bych chtěla vyjádřit svoji nelibost vůči e-bookům, neboť není nad to si lehnout a relaxovat u knihy. Podivné „pixelky“ na monitoru počítače uspořádané v odstavce těžko nahradí pocit knihy v ruce, nemluvě o tom, že je to něco úplně jiného než knížka, kterou mohu otevřít i zavřít jedním pohybem, ať jsem kdekoliv.

Možná je to přízemní, ale jakmile se o někom dozvím, že nic nečte, projede mnou nelibý pocit. Nikdy neuvěřím tomu, že by četba jako taková mohla být nudná. A i kdyby, všichni máme přece široké spektrum zájmů, a tak je jen na nás, zda budeme číst beletrie, cestovní průvodce, slovníky, kroniky, matematicko-chemicko-fyzikální tabulky, fejetony či knižně zpracované drama.

Jde jen o smetení ze stolu zažraného paradoxního názoru mnohých pubescentů, že by jim s knížkou uniklo něco z okolního světa. Ano, kniha nás většinou může uvést v jiný svět, ale v žádném případě se nejedná o zbabělý útěk od reality, ba dokonce může černé na bílém být skvělým rádcem v našem vlastním životě, avšak to snad již víte. Pokud ne, zkuste se o tom přesvědčit. Stačí přece tak málo...

Adéla Vilišková

Na Vlkodlaka (The Wolfman) mě přilákal dobře zpracovaný trailer. Na film musíte jít s vědomím, že je natočený jako horor. Námět není zas tak originální, když vezmeme v úvahu, že o monstu probouzejícím se za úplňku bylo natočeno mnoho filmů předtím a některé nasadily vysokou laťku.

Lawrence Talbot (Benicio Del Toro) žije sám v Londýně, separovaný od rodiny. Do styku s ní se dostane až po přečtení dopisu od snoubenky bratra - Gwen Conliffe (Emily Blunt), která ho volá zpět na panství Lawrencova otce, aby pomohl najít ztraceného bratra. Když Lawrence přijíždí, bratrovo tělo je nalezeno hozené ve stoce, zohyzdžené a roztrhané. Začnou se šířit teorie o smrti zesnulého, jednou z nich je existence krvelačné bestie – vlkodlaka. Lawrence je vůči této „povídačce“ imunní, dokud se s vlkodlakem nesetká sám...

Myslím, že film se docela zdařil, režisérovi (Joe Johnston) chválím výběr hlavních postav, do kterých obsadil oscarové herce, především Anthony Hopkinse, který ztvárnil Sira Johna Talbota, otce Lawrence. Co se mi na Vlkodlakovi líbilo nejvíc, je určitě konec - žádný happyend, jak to vypadá nejdřív, ale závěr k přemýšlení.

Hodnocení: ★★★★★

Sherlock Holmes

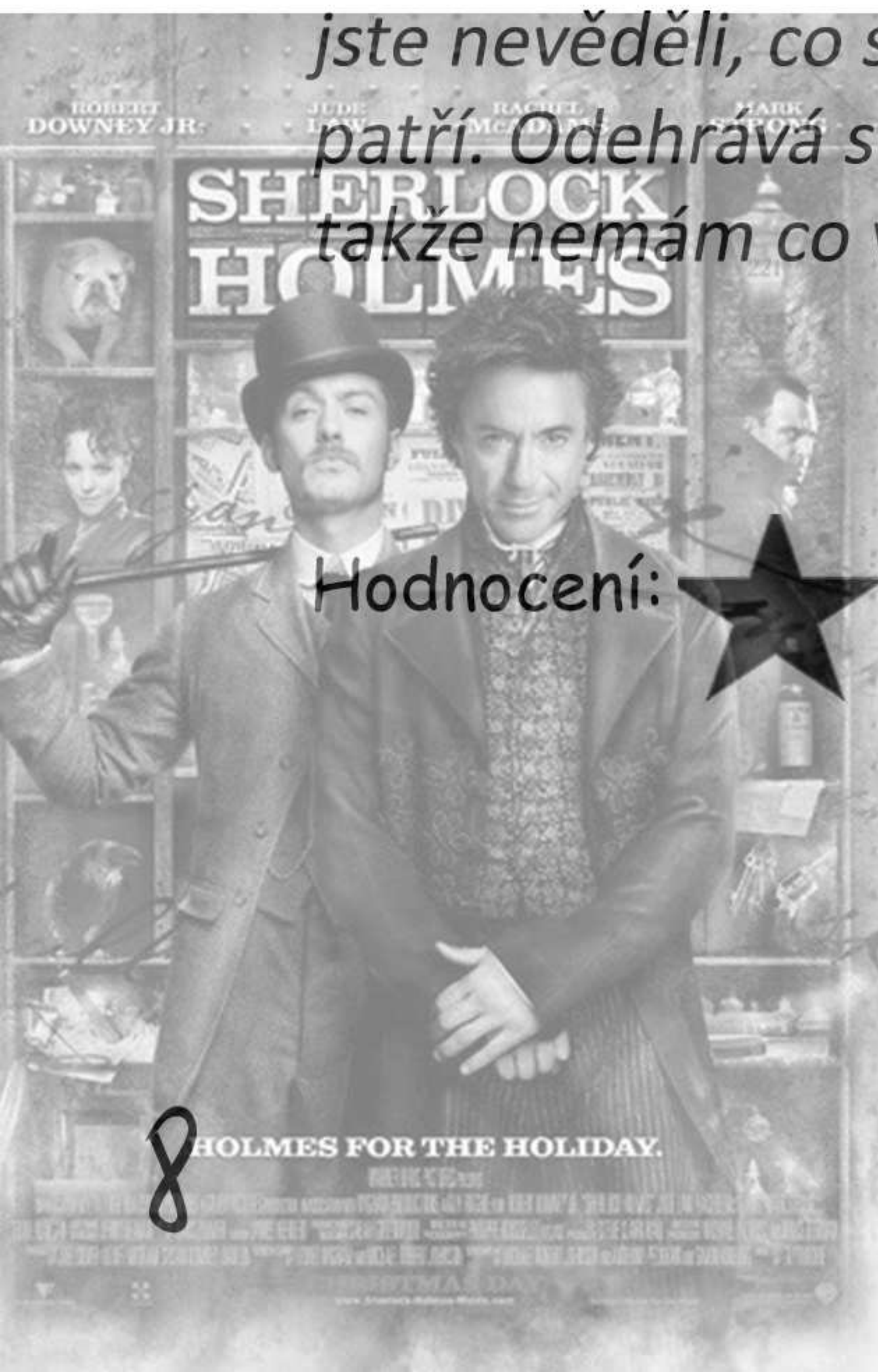

Film mě zaujal především kvůli tomu, že jsem před pár lety četla knižní předlohu. V hereckém obsazení figurovali skvělí umělci (Robert Downey Jr. – Sherlock Holmes, Jude Law – Dr. Watson, Rachel McAdams – Irene Adler, Mark Strong - Blackwood), což byl taky jeden z důvodů, proč si na film zajít. A nelitovala jsem...

Režisérovi (Guy Ritchie) se film velmi povedl. Děj se odehrává v překrásném postarším Londýně, Ritchie si zvolil zajímavý příběh a výborný soundtrack, který celému ději dodává tu správnou atmosféru a dramatickост. Opravdu musím vyzvednout herecký výkon Roberta Downeyho Jr., který zahrál Sherlocka dokonale přesvědčivě a po celý film jste nevěděli, co se mu odehrává v hlavě, takže závěr byl překvapující, jak se na Holmese patří. Odehrává se zde obrovské množství bojových scén, ale bez nich by to nešlo, takže nemám co vytknout...

Hodnocení: ★★★★★

Michaela Pleváhová

Filmové novinky	
1.	Alenka v Říši divů
2.	Čtvrtý druh
3.	Dokonalý únik
4.	Percy Jackson: Zloděj blesku
5.	Ženy v pokušení
6.	Prokletý ostrov
7.	Přestupný rok
8.	Pevné pouto
9.	Na sv. Valentýna
10.	Všichni jsou v pohodě

Michaela Pleváková

Znamení: Lev

Oblíbený předmět: ZSV, Bi, Ch

Třída: 3.N

Postavení v redakce: Redaktorka

Věk: 15 let

Oblíbená Skupina: "Líbí se mi skoro všechno"

1. Víme, že ses narodila na Slovensku. Kde jsi žila a jak dlouho? Je Slovensko lepší než ČR? Navštěvuješ Slovensko pravidelně?

Žila jsem v Bratislavě, potom jsme se přestěhovali do Zlína, kde jsem žila dva roky, a nakonec jsme zůstali v Prostějově, kde bydlíme už šest let. Jestli je Slovensko lepší než ČR? To se nedá posoudit. Na Slovensko jezdím pravidelně, hlavně na prázdniny, ale i na víkendy za babičkou.

2. Máš nějaké úchylky?

Sbírám takové kroužky z PET lahví, co jsou pod víčky. Líbí se mi ty různé barvy a ráda je podle nich skládám...

3. Těšíš se na Velikonoce? Co si myslíš o tomto svátku?

Je to velká tradice a líbí se mi, jak se rodina schází třeba na oběd nebo večeři. Dříve jsem tento svátek nenáviděla, hlavně to, jak mě kluci "mlátili" pomlázkou, ale teď už se na to dívám z jiného úhlu pohledu.

4. Kdyby ses nedostala na gymnázium, kam bys pravděpodobně šla?

Pořád mě ještě nepřešla myšlenka na zdravotní školu, takže bych šla tímto směrem.

5. Děláš články FILM MANIAK.

Jsi opravdu takový maniak do filmu?

Ano, to opravdu jsem. Nejenže musím zhlédnout skoro všechny filmy v kině, ale také doma mám nekonečně mnoho filmů.

Narhéta Kolaříková

Terha Langerová

Březnový koncert skupiny Rammstein v Ostravě

Jak někteří z vás možná vědí, v Ostravě se dne 13. března uskutečnil koncert dost kontroverzní německé skupiny jménem Rammstein. Já, coby dlouholetá fanynka této kapely, jsem tam samozřejmě nemohla chybět.

Abych stručně shrnula historii Rammstein – dali se dohromady kolem roku 1994, za název si zvolili mírně upravené jméno jedné německé vesnice, kde se stalo hrůzu nahánějící letecké neštěstí a od té doby je sledoval jeden skandál za druhým. Jejich hudební styl by se dal pojmenovat jako „těžký industriální metal“.

Byli nařčeni, že sympatizují s extrémně pravicovými politickými směry, ale skupina toto obvinění popírá. V nejedné zemi byly jejich koncerty zakázány, dokonce ještě letos v Bělorusku. Byli označeni za nepřítel státu, protože jejich texty jsou údajně (cituji mluvčí běloruského úřadu) „propagandou násilí, masochismu, homosexuality a dalších zvráceností“.

Je pravda, že si berou na paškál dost citlivá a ožehavá témata. Většinou, i když ne ve všech případech, se jim ale daří tyto narážky do textu úspěšně skrývat, aby nebyli tak snadno napadnutelní.

Letos v Ostravě jim dělala předkapelu německá skupina „Combichrist“, kteří kombinují elektro prvky s rychlými rytmy bubnů. Jejich vystupování bylo také velmi provokativní a nepochybně neotřelé. Nebo alespoň vypadali, že v průběhu celého koncertu jsou mírně pod vlivem alkoholu.

Když přišli na scénu Rammstein (tedy kdybych to vzala doslovně, tak nepřišli, ale probourali se na ni autogenem), nastala teprve opravdová akce. Velká pochvala patří zejména českým fanouškům. Dávali do toho vše, co v nich bylo a vydupali (nebo spíše vykřičeli) si rovnou dva přídávky. Rammstein si koncert určitě také užili a k jejich pověstné show patřil jako vždy oheň, rekvizity a hříčka světél. Hráli celkem sedmnáct skladeb, z toho sedm z nového alba a zbytek sestával z jejich starší tvorby. Na konci klávesák Christian Flake Lorenz vyrazil na nafukovacím člunu na plavbu nad hlavami fanoušků, kteří si ho předávali. „Obepnul“ takto celou halu a ještě od někoho z davu dostal točené pivo. Není divu, že po tomto vystoupení nadšeně mával českou vlajkou nad hlavou. Zpěvák Till Lindemann dokonce v češtině pronesl slova: „Děkujeme moc!“ Jak sami zpívají v jedné z písní ze svého nového alba „Liebe is für alle da (Láska je tu pro všechny)“: „Může si o nás myslet kdo chce co chce“. Také já bych to tak řekla – ať si o nich myslíte cokoli, já jsem s jejich hudbou „vyrůstala“ a myslím si, že kromě na první pohled hrubých, násilných a možná trochu zvrácených textů mají i díla, u kterých se člověk může opravdu zamyslet nad dnešní společností a podívat se na ni z trochu jiného úhlu pohledu. Za ostravský koncert jim jménem všech fanoušků děkuji a doufám, že se budeme moct těšit na další.

A co víc?

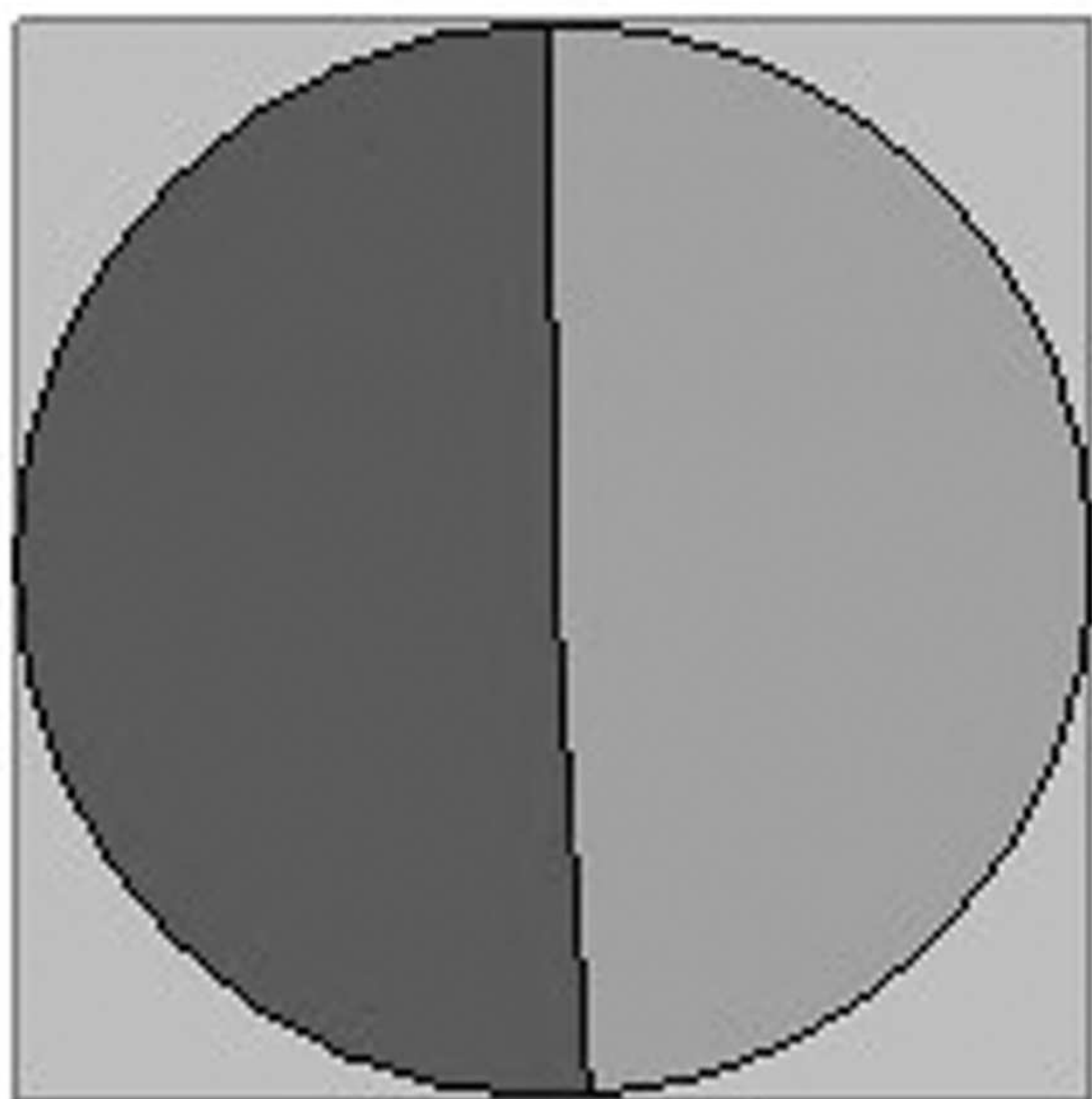
Problémy na cestě do školy

Výstavba nového kruhového objezdu značně zkomplikovala cestu do školy všem dojíždějícím žákům od Bedihoště. Zastávka na Újezdě byla zrušena a nebyla nahrazená novou. Cesta ze školy a do školy trvá mnohem déle, protože jediná zastávka je na autobusovém nádraží. Každý den není stejně náročný, ale musíte uznat, že po hodině tělocviku je náročné ujít za 10 minut zhruba 1,5 km. A pokud autobus ujede, čekáte další 2 hodiny, nebo se můžete s těžkou taškou vypravit domů pěšky. Tato situace bude trvat až do letních prázdnin. Jsem ráda, že bude dopravní situace na Petřském náměstí lépe vyřešena, přesto je mi však líto všech dojíždějících studentů.

Tereza Kraválová

Anketa

Duben je nejen měsícem jara, ale také i Velikonoc a proto jsme se ptali našich spolužáků, jestli rádi slaví velikonoční svátky nebo ne. Součet odpovědí byl velmi těsný, téměř vyrovnaný. A není se čemu divit - kluci většinou odpovídali, že Velikonoce slaví rádi a dívky ne. Nedivím se, sama je neslavím ráda a myslím si, že kdyby nebyly tak by se nic nestalo, až na to, že bychom ztratili tři dny prázdnin. :)

Lucie Kratochvílová

Denisa Šohrová

V příštím čísle

Zdá se to nemožné, ale konec školního roku se nenávratně blíží. S ním jsou spojeny – chceme-li, nebo ne – maturity. V květnovém čísle vás tedy čeká speciální dvoustrana věnovaná právě maturitě. Jako vždy vás čeká také rozhovor s profesorem nebo profesorkou.

A tentokrát se podíváme „na zoubek“
paní profesorce Bilíkové.

Redakce

Šefredaktorka:

Nela Kadaníková

Patronka:

Mgr. Hana Volencová

Zástupkyně šefredaktorky: Katka Švecová

Grafik:

Michael "Mak" Formánek

Fotograf:

Jakub Šimek

Korektorky: Tereza Adamcová, Markéta Koláříková

Redakce: Adéla Vilímcová, Michaela Pleváková,
Lucie Válková, Tereza Kraváková, Vojtěch Plát,
Lucie Kratochvílová, Tereza Langerová,
Eliška Vavrouchová, Denisa Šomrová,
Johana Minářová

Výtěžek z dobrovolného příspěvku putuje na konto KPŠ
RG a ZŠ města Prostějova

By Mak